

**AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA**

Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica

- Aprovació definitiva: 23.02.2023
- Correcció d'errors: 30.03.2023
- Publicació BOP: 25.04.2023
- Entrada en vigor: 17.05.2023

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del 30 de maig de 2008, acordà aprovar definitivament l'Ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, la qual es publicà en el *Butlletí Oficial de la Província* en data 26 de juny de 2008 i entrà en vigor quinze dies més tard.

Esta ordenança ha contribuït a garantir en major mesura el dret fonamental a la integritat física i moral –article 15 de la Constitució Espanyola (CE) –, el dret fonamental a la inviolabilitat del domicili – article 18.1 CE– i els drets constitucionals a la protecció de la salut –article 43 CE–, a un medi adequat – article 45 CE– i a un habitatge digne –article 47 CE–. Alhora, ha dotat el municipi d'una normativa capdavantera en la matèria, ajustada al que es disposa en la legislació valenciana i estatal sobre contaminació acústica, concretament: la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll; el Reial decret 1513/2005, de 16 de desembre, pel qual es desenvolupa esta llei referent a l'avaluació i gestió del soroll ambiental; el Reial decret 1367/2007, de 19 d'octubre, pel qual es desenvolupa l'esmentada llei estatal referent a zonificació acústica, objectius de qualitat i emissions acústiques; el Reial decret 1371/2007, de 19 d'octubre, pel qual s'aprova el document bàsic «DB-HR Protecció enfront del soroll» del Codi Tècnic de l'Edificació i es modifica el Codi Tècnic de l'Edificació aprovat per Reial decret 314/2006, de 17 de març; la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica; el Decret 266/2004, de 3 de desembre, del Consell de la Generalitat, pel qual s'establixen normes de prevenció i correcció de la contaminació acústica, en relació amb activitats, instal·lacions, edificacions, obres i servicis; i el Decret 104/2006, de 14 de juliol, del Consell, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica.

No obstant això, els avenços socials i normatius, units al dinamisme d'una matèria que demanda una constant revisió de la regulació vigent, motiven esta modificació de l'ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, a fi de contribuir a crear un marc jurídic més estable i modern, coherent amb la resta de l'ordenament jurídic i apte per a arregar les exigències requerides canviants per l'evolució constant que este àmbit d'activitat administrativa comporta, tot això de conformitat amb el que es disposa en l'article 129.4 de la Llei 39/2015, de 1r d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara en avant LPACAP) en relació a garantir el principi de seguretat jurídica, d'entre els principis de bona regulació establits en este article.

També la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006 –amb data màxima de transposició de 28 de desembre de 2009–, relativa als servicis en el mercat interior – Directiva de Servicis–, ha obligat a efectuar una anàlisi exhaustiva i una modificació de diversa legislació i normativa en tots els àmbits, inclòs el local. Tot i considerar que esta ordenança no es veu afectada de manera directa per l'esmentada Directiva, s'ha estimat oportú en el moment actual introduir unes quantes modificacions en certs articles, a fi de simplificar el contingut de la norma municipal per a adaptar-la en la major mesura possible en el marc creat per la citada Directiva de liberalització de servicis, que entre els seus objectius persegueix la simplificació de procediments i tràmits administratius, així com aconseguir una major claredat, objectivitat, transparència i proporcionalitat d'estos. Esta Directiva es reflectí en la Llei estatal 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de servici i el seu exercici, i en la Llei 2/2012, de 14 de juny, de la Generalitat Valenciana, de mesures urgents de suport a la iniciativa empresarial i els emprenedors, microempreses i petites i mitjanes empreses de la Comunitat Valenciana.

Així mateix, s'ha de fer esment a la Llei 14/2010, de 3 de desembre, de la Generalitat, d'Espectacles Públics, Activitats Recreatives i Establiments Públics –en vigor a partir de l'11 de desembre de 2010–, i al seu Reglament de desenvolupament –aprovat per Decret 143/2015, d'11 de setembre, del Consell, que per a l'obertura d'activitats inclouen nous procediments –introduint concretament el de declaració responsable–, regulant al seu torn esta Llei –en el seu annex– un nou catàleg d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, el qual, sense caràcter exhaustiu, concreta l'àmbit d'aplicació d'esta, i suposa algunes variacions respecte de l'antic catàleg, amb inclusió de noves categories.

En este sentit s'ha de tindre en compte també que el 17 de març de 2018 entrà en vigor la Llei 6/2018, de 12 de març, de la Generalitat, de modificació de la Llei 14/2010, de 2 de desembre, de la Generalitat, d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics, la efectua diverses modificacions en esta llei i va introduir noves figures en el seu catàleg –sales d'arts escèniques i sales socioculturals–, el qual va passar a tindre la denominació següent: Catàleg d'espectacles públics, activitats

recreatives, activitats socioculturals i establiments públics.

En relació a esta matèria cal referir-se també a la Llei 42/2010, de 30 de desembre, per la qual es modifica la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries contra el tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, ja que a més del seu impacte sanitari, indirectament ha suposat una transformació dels sectors de l'hostaleria, de la restauració i de l'oci, que han traslladat gran part de la seua activitat a la via pública, amb les repercussions que això comporta en matèria de contaminació acústica. Estos canvis obliguen també a repensar la regulació arrellegada en esta ordenança, adaptant-la a la nova realitat apuntada, sempre amb l'objectiu d'oferir a la ciutadania una protecció adequada contra el soroll i els seus efectes nocius per a la salut.

De la mateixa manera, cal destacar l'entrada en vigor –el 26 d'abril de 2011– de la Llei 3/2011, de 23 de març, de la Generalitat, de Comerç de la Comunitat Valenciana, la qual derogà tant la Llei 8/1986, de 29 de desembre, de la Generalitat, d'ordenació del comerç i superfícies comercials, com la Llei de la Generalitat Valenciana 8/1997, de 9 de desembre, d'horaris comercials de la Comunitat Valenciana, com també les disposicions de rang igual o inferior que s'oposaren al que es la nova llei preveu.

D'altra banda, l'Ordre PCI/1319/2018, de 7 de desembre, per la qual es modifica l'annex II del Reial decret 1513/2005, de 16 de desembre, pel qual es desenvolupa la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll, referent al soroll ambiental, introduïx aspectes importants a tindre en compte per a l'elaboració dels mapes de soroll pel que fa als mètodes d'avaluació per als indicadors de soroll.

I finalment, s'ha d'esmentar la Llei 9/2019, de 23 de desembre, de la Generalitat, de mesures fiscals, de gestió administrativa i financera i d'organització de la Generalitat, que en els articles 82 i 83 modifica i afeg diversos articles, disposicions i annexos de la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica.

Així, esta modificació de l'ordenança, pretén continuar el reforç de les polítiques ambientals i de lluita contra la contaminació acústica, fent-se ressò de l'interés creixent de la ciutadania cap a estes matèries –les quals han tingut l'oportunitat de participar activament en l'elaboració d'esta ordenança per mitjà de la consulta, audiència i informació públiques que s'articulen en l'article 133 punts 1 i 2 de la LPACAP-, i persegueix facilitar en major mesura el compliment i l'aplicació de l'ordenança per part de tots els sectors implicats, tot això d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia regulats en l'article 129.2 de la LPACAP, i amb el principi de transparència arrellegat en l'article 129.5 de la LPACAP.

En esta línia, s'ha aprofitat esta modificació per a donar una nova estructura a l'ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica, aconseguint amb això una major coherència i trellat en l'ordre dels seus títols i capítols, així com del seu articulat i annexos, tot això en nom de la simplicitat i millor comprensió del seu contingut, d'acord amb els principis de seguretat jurídica i de transparència esmentats respectivament en l'article 129.4 i 129.5 de la LPACAP.

També, per a una major garantia dels drets de la ciutadania contra els efectes nocius de la contaminació acústica –sempre amb respecte al principi de proporcionalitat, assenyalat en l'article 129.3 de la LPACAP i que s'ha observat al llarg de tot el text de l'ordenança–, s'ha ampliat la regulació d'esta ordenança incloent no sols la protecció relativa al domini públic municipal, sinó al domini públic en general i fins i tot a aquells espais de titularitat privada però d'ús públic general, en els quals s'instal·len terrasses de locals de lleure i zones de càrrega i descàrrega on es poden generar molèsties que es projecten tant a la via pública com també als habitatges que fiten.

D'altra banda, en esta nova regulació s'ha potenciat i reforçat la tasca importantíssima exercida per la Policia Local en la vigilància, control, mediació i resolució de molèsties per contaminació acústica derivades de la convivència ciutadana, evitant en tot moment les càrregues administratives innecessàries o accessòries i racionalitzant la gestió dels recursos públics, conforme al que s'establix en l'article 129.6 de la LPACAP en relació al principi d'eficiència, al qual s'ha parat atenció especial en esta modificació normativa.

Mereixen un esment especial les campanes i tocs de rellotge. Esta matèria s'incorpora a la nova

ordenança municipal de protecció contra la contaminació acústica en el capítol VII, en el títol III. S'hi deïdiquen sis articles, després d'haver detectat i d'haver gestionat en els darrers anys diverses queixes i denúncies en referència als tocs de campana i els tocs de rellotge, pel fet que superaven els límits que marquen les normes i la legislació en matèria de contaminació acústica. És per això que calia incloure un articulat més ampli i precís, agrupat dins un capítol propi.

Els tocs de les campana i els rellotges s'han abordat amb un punt de vista patrimonial, puix este bé, encara que pot generar molèsties puntuals, proporcionen un benefici a la comunitat. Un bé patrimonial ha de ser protegit, però alhora, ha d'estar delimitat per a evitar, no solament excedir-se en els límits, sinó fer valdre els tocs.

Per això que sembla oportú regular estos tocs, de manera que no siga una font de soroll sinó un espai sonor de comunicació, identitat, història i oració.

Fins i tot, abans que les administracions locals tingueren les competències en el control del soroll, les autoritats eclesiàstiques ja emetien decrets per a controlar la durada dels tocs i el seu ús en excés. Al País Valencià és conegut l'edicte sobre els tocs de campana de l'arquebisbe Fabián y Fuero el 1790, que obligava sota pena d'excomunió major que «no es pot tocar a vol en les festivitats solemnes sinó en llur vespra...»; però este vol no ha de ser amb totes les campanes, però si amb la moderació necessària perquè este toc no arribe a molestar i solament dure cinc minuts i a la mitja hora altres cinc, i després aturar les campanes.

D'acord amb les normes tradicionals i amb la inevitable evolució dels tocs –ja que, com tota activitat patrimonial, són cosa viva–, proposem els tocs de les campanes i rellotges exposats en el nou articulat.

També cal fer un esment especial a l'interés de la Corporació a aconseguir els objectius de qualitat acústica de sorolls produïts pel trànsit rodat. Estes mesures han de ser reflectides en el pla d'acció corresponent i es desenvolupen activament dins la delegació de Mobilitat Sostenible a través de l'execució de les actuacions previstes del Pla de mobilitat urbana sostenible (PMUS).

De la mateixa manera s'hi ha volgut introduir com a novetat una sensibilitat especial per als espais protegits com el Parc Natural de l'Albufera, tot fent-ne un esment.

Esta ordenança s'aprova en virtut de la competència municipal en matèria de medi urbà –en particular, protecció contra la contaminació acústica en les zones urbanes–, d'acord amb el que es disposa en l'article 25.2 *b* de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en els termes de la legislació sectorial de l'Estat i de la Comunitat Valenciana: Llei 37/2003, de 17 de novembre, del soroll; el Reial decret 1513/2005, de 16 de desembre, pel qual es desenvolupa la Llei 37/2003 del soroll referent a l'avaluació i gestió del soroll ambiental; el Reial decret 1367/2007, de 19 d'octubre, pel qual es desenvolupa la Llei 37/2003 del soroll referent a zonificació, objectius de qualitat i emissions acústiques; el Reial decret 1371/2007, de 19 d'octubre, pel qual s'aprova el document bàsic "DB- HR Protecció contra el soroll" del Codi Tècnic de l'Edificació; la Llei 7/2002, de 3 de desembre, de la Generalitat Valenciana, de protecció contra la contaminació acústica; el Decret 266/2004, de 3 de desembre, del Consell de la Generalitat, pel qual s'establixen normes de prevenció i correcció de la contaminació acústica, en relació amb les activitats, instal·lacions, edificacions, obres i servicis; i el Decret 104/2006, de 14 de juliol, del Consell, de planificació i gestió en matèria de contaminació acústica.

SECCIÓ 4. ESPAIS NATURALS PROTEGITS

Article 46. Nivells sonors en espais naturals protegits

En els espais naturals protegits, com el parc natural de l'Albufera, cal atindre's a la normativa específica i a les mesures que es puguin adoptar en el marc dels Plans d'Acció en matèria de contaminació acústica. En estos espais és especialment d'aplicació el que es disposa en l'article 40 d'esta ordenança.

SECCIÓ 5. CAMPANES I TOCS DE RELLOTGE

Article 47. Àmbit d'aplicació

S'inclouen dins l'àmbit d'aplicació d'este capítol els tocs de campanes i rellotges històrics de la ciutat i dels seus nuclis històrics tradicionals, inclosos els dels pobles de València.

Article 48. Tocs de rellotge. Horari

Amb caràcter general l'horari en què poden sonar els tocs de rellotge és de 8.00 a 22.00 hores. Estos tocs han de ser sense repetició i amb la recomanació de marcar la mitja amb un toc solament.

Article 49. Excepcions

- a) La nit de Cap d'Any, en què l'últim toc ha de ser el de les 24.00 hores.
- b) El Micalet, que es recomana tocar de 8.00 a 24.00 hores. Si bé es pot fer durant tota la nit sense repetició i tocant els respectius quarts.
- c) Els rellotges que tenen una protecció patrimonial per valor històric i etnològic han de conservar el funcionament original, si no és possible modificar-los sense afectar-ne el mecanisme. La llista dels rellotges que tenen esta protecció es troba en l'annex IV.

Article 50. Tocs de campanes. Horari

Amb caràcter general l'horari en què poden sonar les campanes és de 8.00 a 22.00 hores amb les excepcions dels articles següents.

Article 51. Campanes de la torre del Micalet. Catedral de València

Resten fora de la regulació d'esta ordenança, ja que segueixen normes i regles tradicionals pròpies atesa la consideració com a bé immaterial d'interés cultural d'acord amb el Decret 111/2013 del 2 d'agost del 2013, del Consell.

En el cas de declaracions futures, també han de ser considerades la protecció i circumstància especial en este article i en les condicions que establisca la declaració.

Article 52. Tocs permesos

Els tocs permesos s'establixen en l'annex IV d'esta ordenança.

CAPÍTOL V. OCUPACIÓ AMB TAULES I CADIRES DEL DOMINI PÚBLIC I D'ESPAIS OBERTS D'ÚS PRIVATIU

Article 53. Control molèsties acústiques instal·lació taules i cadires en la via pública

Amb caràcter previ a l'autorització municipal d'instal·lació de taules i cadires en la via

ANNEX IV. Campanes i rellotges

1. Límits d'emissió

- a. Tocs de campana.

Els tocs de campana poden fer-se de 8.00 a 22.00 h, en els casos permesos en esta Ordenança.

- b. Tocs de rellotge.

Poden fer-se entre les 8.00 i les 22.00 h el toc dels rellotges, per al marcatge exclusivament de les hores en punt i sense repetició.

2. Tocs de campanes. Recomanacions

Tocs d'oració

- a. Són tres tocs de la campana major separats per vint segons: a les 08.00, a les 12.00 i a les 20.00 hores.
- b. S'accepta en el toc de migdia el volteig d'una campana mitjana durant un minut.
- c. El campanar de la ciutat, la torre del Micalet, pot realitzar tres colps separats i dos seguits de la campana major a les 21.00 hores.

Tocs de missa firal (missa diària)

Com a norma general, es toquen una sèrie de vint colps de la campana mitjana deu minuts abans de la missa. Si hi ha campana d'espadanya, es pot tocar amb un breu volteig.

Tocs de missa de precepte (diumenge, festes de precepte i les vespres)

- a. Com a norma general, el repic d'una o de diverses campanes sense volteig deu minuts abans de la missa.
- b. En la missa de comunitat o major, després del repic del diumenge, es pot voltejar una campana mitjana durant trenta segons, sempre que siga posterior a les 11.00 hores.

Tocs de celebració de festes i festes de solemnitat

Es consideren festes de solemnitat les referides al dia de Reis, Sant Josep, Diumenge de Rams, Dijous Sant, l'Assumpció de la Mare de Déu, Tots Sants i la Immaculada Concepció i el dia de la celebració del patró o patrona de les parròquies en horari de dia o vesprada

- a. Toc de la vespra: Dos tocs o volteig, de tres minuts, de dos o tres campanes mitjanes després del toc d'oració de la vesprada.
- b. Toc de festa: Dos tocs o volteig, de tres minuts, de dos o tres campanes mitjanes durant mitja hora i cinc minuts abans de la celebració. En este cas, tots els campanars de la ciutat poden tocar a migdia i és possible tocar també a la mitja hora.
- c. Processó general: Volteig de campanes mitjanes durant tres minuts just a l'eixida de la processó, així com a l'arribada a aquesta.

Tocs de celebració de festes de gran solemnitat

Es consideren Festes de Gran Solemnitat la Pasqua i la huitava, el Corpus Christi, el Nadal, els patrons de la ciutat (Sant Vicent Màrtir, Sant Vicent Ferrer i la Verge dels Desemparats) i els dels pobles de València.

- a. Toc de la vespra: Dos tocs o volteig, de cinc minuts, de totes les campanes en el toc de migdia.
- b. Toc de festa: Dos tocs o volteig, de cinc minuts, de totes les campanes mitja hora i cinc minuts abans de la celebració. En este cas, poden tocar tots els campanars de la ciutat a migdia i és possible tocar també a la mitja hora
- c. Processó general: Si n'hi ha, volteig de totes les campanes, durant cinc minuts, mitja hora abans de l'eixida i abans de l'entrada de l'església titular, i al pas de la processó per davant de l'església corresponent.

Tocs de difunts

Es consideren tocs de difunts les exèquies, funerals i la Commemoració de Tots els Fidels Difunts el 2 de novembre.

Toc de campanes xicotetes, que tradicionalment ha seguit el costum de tres senyals per a home i dos per a dona al principi i al final de cada toc, durant cinc minuts, abans i després de la celebració. En el cas de tocs d'Albats volteig del triple.

Matraques

Es poden tocar les matraques abans dels actes litúrgics (oficis de la Setmana Santa) per a anunciar-los.

La durada no pot excedir de tres minuts.

Altres tocs

- a. El denominat «alçar Déu» en la consagració durant la missa de la solemnitat, amb una campana major com a màxim durant un minut.
- b. El toc d'avís a actes de l'oració amb el Santíssim, amb tocs de dues o tres campanes mitjanes durant un minut com a màxim.
- c. Elecció i defunció del papa i de l'arquebisbe. També el decés de cap d'estat.
- d. El toc de calamitat pública.
- e. En el cas de celebracions excepcionals és necessària la comunicació prèvia per part de l'Arquebisbat a la delegació amb competències en contaminació acústica.
- f. Volteig major en el moment del Glòria en la nit de la Vigília Pasqual.

3. Relotges d'especial protecció.

- a. Relotge del convent de Sant Josep de la Muntanya, ja que es tracta de l'únic rellotge mecànic en funcionament en un radi de 100 kilòmetres.
- b. Relotge de la Casa del Xavo.
- c. Relotge de la casa consistorial.
- d. Relotge de Capitania.

- e. Relotge de Correus.
- f. Relotge del la Casa del Relotge del Port.
- g. Qualsevol altre que les administracions competents en matèria de patrimoni cultural puguin exceptuar.